

HASRETİM SANSÜRLÜDÜR

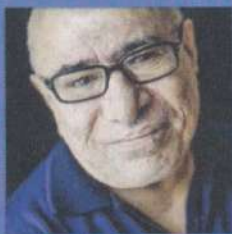
İlyas Salman

İlyas
Salman

18. BASKI

HASRETİM SANSÜRLÜDÜR

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

Neden yazıyorsun?
Neden şiir yazıyorsun?
Bu yazdıkların şiir mi?
Bunları hiç sormadım kendime, yazdım sadece.
Ya da yanıtları dağarcığımda hazır değildi.
Sormaya güç bulamadım.
Yaşayan, bakan, gören, okuyan yazar.
Siz neden yazmıyorsunuz?

HASRETİM SANSÜRLÜDÜR

İlyas Salman

Bu eserin ilk bölümü olan “Hasretim Sansürlüdür” kitabı İleri Yayınları’ndan önce 9, “Ben Tarafsız Değilim” kitabı ise 8 baskı yapmıştır.

Kapak Tasarımı: Neslihan Bilge

ISBN: 978-605-9833-22-6

İLERİ YAYINLARI®

No: 105

1. Baskı: Eylül 2006

18. Baskı: Ocak 2020

© 2020, İstiklal Yayıncılık Dağıtım Pazarlama San. ve Tic. Ltd. Şti.

Kitabın Türkiye'deki tüm yayın hakları İstiklal Yayıncılık Dağıtım Pazarlama San. ve Tic. Ltd. Şti.ne aittir. Yayınevinden yazılı izin almadan kısmen veya tamamen alıntı yapılamaz, hiçbir şekilde kopya edilemez, çoğaltılamaz ve yayımlanamaz.

İLERİ YAYINLARI

Yönetim Yeri: İstiklal Yayıncılık Yıldız Sanayi Sitesi Kat: 3 No: 131 Cevizlibağ/İstanbul

İnternet: www.ileriyayinlari.com.tr e-posta: bilgi@ileriyayinlari.com.tr

Baskı ve Cilt: İstiklal Matbaası Yıldız Sanayi Sitesi Kat: 3 No: 131 Cevizlibağ/İstanbul

Tel: (0212) 481 92 57

Sertifika No: 45755 Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

Hasretim Sansürlüdür

İlyas Salman

İçindekiler

Sunu	7

1. Kitap: Hasretim Sansürlüdür

Hasretim Sansürlüdür	13
Ah.....	14
[Çok şükür oğlum büyüdü]	15
Binali Turan'a	16
Anılar.....	19
Gerçek	23
Şu Lanet Olası Öğle Uykusu	24
Zoru Seçmek	26
Zaman Acıları Süsler	33
Arada Bir Yılgınlık	38
Sevgili Abim Ahmed Arif'e	
-Ve Analar Dolusuna Dair-	40
Darbekiye'nin Namuslu Yöneticisi	44
Konservatuvar Sınavı.....	50
Can Baba'ya	57
Bir Akşam Bulantısı.....	58
Işıklı Irmakların Öyküsü	60
Hayret.....	62
Kalıtsal Mantık	63
Üç Güzeller I	64
Karıma	68
Yad Yüreklim	72
Eski Yara.....	73
Dizginsiz Güneyliler.....	74
Ölen Devrimcilerin Dedidir.....	75
Ufak İşçi Yürekleri.....	76
Kötü Şiir	77
Mizan.....	78
Asla.....	79
Çocuklar	80

İnat	81
Alternatifsiz	82
Memet Fuat'a	83
Ayrıkotu	88

2. Kitap: Ben Tarafsız Değilim

[Ömür umuttan önce bitmeli]	93
Kıl Seven Şairlere	94
Bakmana Gerek Yok	96
Görmek İçin	96
Açık Adres	98
Yaşadım	99
Einbahnstrasse	103
Lafın Özü	104
Ne Güzeldir Suça Soyunmak	106
Arkadaş	108
Böyledir Ne Yapayım	109
Yunus'u Vermem Ellere	110
Böylesi	112
Utanmalısınız	113
Görev	114
Fikri Sönmez Arkadaşıma	115
Hırsızın Namusu	118
Duvarlar	119
Seçenek	123
Kasımpaşa	124
Var mısınız?	125
Enel Hak	129
Bir Aşınaya Dair	130
Kardeşler	133
Seçeneksiz	136
Özeleştirir	137
Hay Aksi	138
Beni Anlamıyorlar	140

İnsan Kısım Kısım, Yer Damar Damar
Aşık Veysel

Neden yazıyorsun?

Neden şiir yazıyorsun?

Bu yazdıkların şiir mi?

Bunları hiç sormadım kendime, yazdım sadece. Ya da yanıtları dağarcığımda hazır değildi, sormaya güç bulamadım. Bildiğim bir şey varsa, “*Dağlar çiçek, Veysel dert açar.*”

Çelik sert, ateş yakıcı. Su bazen boğar insanı. Patron istemese de sömürür. Yaşayan, bakan, gören, okuyan yazar.

Siz neden yazmıyorsunuz?

Yaşamak şiidir biraz.

Silahı ve savaşı tanımamış bir çocuk yüreğinin aklığ,
Hamile kadınların yalın, tertemiz korkaklığı şiidir biraz.

Bilmeden savaşa koşan çocuk,

Yüreği ısıtan kurşun,

Göge dikmesi sarı gagalarını serçe yavrularının,

Asker postallarının çiçek ezmesi şiidir biraz.

Harput'ta, Tunceli'de doğmak,

Karnı tok sıpaların oynadığını görmeden ölmek,

Hayatı özgürce örmeden ölmek,

Siverek'te doğup Paris'e gömülmek şiidir biraz.

Kömüre saplanan kazma,

Alınlardan yağan yağmur,

Kapılar döven rüzgar,

Ardında dayak bezgini analar şiidir biraz.

Siz neden yazmıyorsunuz?...

“Adın büyüün diye mi yazmıyorsun?” dedi biri.

Şöhret denen çirkin kuşu çoktan yakalamışım.

Kurbân eder miyim dizelerimi o aptal karanlığa?

Öyle insanlar gelmiş ki,

Şu çelişkiler anası Dünya denen güzel ifrite...

O denli güzel aklıklar, aydınlıklar bırakmışlar ki...

Bakmadan geçemiyorum.

Yazmadan edemiyorum.

Ama biliyorum ki, yazdıklarım, o beyni bedeninden büyük insanların yazdıklarını taklitten ibarettir.

Yoksa; gördük ki Nâzım,

Gürül gürül akan bir dünyadır.

Toplu intiharların engelidir yazdıklarının ısıltısı.

Şarkçıbanlı Ahmed Usta,

Yılanlarla su getirir yavru serçeye.

Benim bulut başlı Hasan Hüseyin abim,

Sakız dişli kızlarımızın umududur.

Sıkar bulutunun suyunu,

Sivas'tan Brezilya'nın favelalarına bereket akıtır yılmadan.

Onları taklit etmek bile onurdur benim için.

Haddimi bilemedim. Bağışlasınlar, bağışlayın.

30 Haziran 2006

İlyas Salman

1. Kitap:

Hasretim Sansürlüdür

Hasretim Sansürlüdür

Ey halk, ey emek!
Kar altında donmayan
Umudu çeyiz sandığında saklı kızımız.
Kusura kalma kadan alam,
Ertelendi düğünümüz
İsterdik ki,
Kolansız atlara bindirek seni.
Gül bezeli bahçalar gibi
Bir dünya verек.
Çevirek suları biir bir.
Bir cılga size aksın,
Bir cılga bize.
Toprağı sevindirek.
Şimdilik olmadı bacı.
Uzakçıl domuzlar
Azık çeker kilerimizden.
İsterler ki,
Utanç duyak ellerimizden.
Amma bu korkudandır bacım.
Korkuyorlar helal emeğimizden.
Ak sütümüzden
Korkuyorlar.
Sansüre takılmış hasretimizden.

Ah

Bu mektubu sana yazdım
Kıraç gözlü Anadolu.
Analara yar olmayan yurt.
Ne zaman kırıldı beşiklerin,
Bebeleri hangi kundaklara sardın?

Çok şükür
Oğlum büyüdü abisi.
Karakola bile gitti

Binali Turan’a

Yaa işte böyle Alışım
Öyle bir dünya ki şu çelişkiler anası...
Ne sade güneş,
Ne sade toprak, su.
Döllemiş birbirini
Silah, tezek ve insan kokusu.
Ozan demişleyin
“YANAN ŞEHİRLERİN KIZILLIĞINDA GİDİLİYOR”
Gidiliyor biliyorum
Ha düşe kalka, ha ayakta.
Gidiliyor görüyorum
Kağnıda, uçakta.
Ya öte yanı alemin.
Ya gelişimiz.

Ben Havva'dan doğma
Vahap'tan olma İlyas,
Derim ki;
Babamın Malatya buğday pazarında
Onca yokluğun ortasında
Taşıdığı çuvallar adına yemin ederim ki,
Zarfı pullu bir tek mektup yollamadım
Geleyim diye dünyaya.
Yukarıda ya da aşağıda
Bir tek makama dilekçe sunmadım,
Alın beni şu güzelim kapıdan içeri.

Gösterin
Kadınların, çocukların
Ayın, güneşin, suların,
Dokunmanın, sevişmenin
Uyumanın, üretip paylaşmanın
Güzelliklerini gösterin demedim.
Demek ki bilmişim Aliş.
Ana karnında cenin değilken bilmişim.
Dünya denen güzel ifrite
Gelmek varsa gitmek de var
Diyemiyorum .
Çünkü gitmek istemiyorum.
Yetmez ki bana ötesi.

Anılar

Ellerime baktım bugün.
Ellerime, parmaklarıma.
Baktım ellerimin
Bilgi gibi,
Emek gibi,
İnsan gibi birikmiş damarlarına.
Gittim bir an
Çocukluğumun suyu çekilmiş kıyılarına.
Orda her şey hüznü,
Her şey kırık dökük.
Her şeyin bir yanı gölge,
Her şey yarım.
Artık gelmeyecek suyu bekleyen

Birer öksüz taş anılarım.
O taşların
Güneşe bakan tarafı arkadaşlarım.
Geziniyorum aralarında
Batıyor bazıları
Çıplak ayaklarıma.
Anlıyorum bunlar aşklarım, ayrılıklarım.
Ah benim Malatyam
Arapkirim, Keklikpınarım
Ayağıma batarsınız, yüreğim acır.
Başlar çarpıntılarım.
Ah anam!
Dayak kileri anam.
Resmi bir kavganın
Anlaşmalı yenik neferi anam.

Düşün anacığım,
Anımsayacaksın.
Yine bir dayak gününün öğleden sonrasıydı,
Dışarda kalmış bir rüzgar
Dövüyordu camları kapıları.
Sen kapının arkasında,
Süpürgeyle faraşın
Ekmek duvağının yanında,
Ağız ve burun deliklerin kanpınarı
İlk o gün çıktım kabuğumdan,
Aldım pompalı gazocağını,
Patlattım kafasına!
Anımsadın mı ne demiştin?..

“Babaya el kalkar mı oğul”
Aynı sözü demiştin yine
Devlet için.
Gözün üstünde kaşın var dediğimde.
Anam dinle!
Gazocağından sonra,
Gün oldu devran döndü.
Anladım ki,
Ne babam seni dövdü
Ne ben babamı.
Ne sabır vardı başımızda,
Ne gerçek düşmanımız karşımızda.
Girmişiz birbirimize

Gerçek

Şu Lanet Olası Öğle Uykusu

Ne olur baksanıza görmediniz mi?
Bi utanç buğusu var havalarda.
Ne kırlarda çiçeklerin eski kokusu
Ne inadına gülen çocuklar
Ne musluksuz çeşme kaldı buralarda.
Size soruyorum Bostancı'nın kızları,
Sarıyerli balıkçılar,
Taksi şoförleri,
Kaç insana rastladınız duraklarda?
Tanırım sizleri
Eskiden bu değildiniz.
Düşe kalka sokaklarda
Ya da ana kucağında
Güneş gibi gülerdiniz.
Vay ki birileri
Bı şeyleri haksız paylasa,
Dahna binerdiniz.

Ah Gültenim, İsmail'im, Ali'm...

Nasıl anımsamam

Eskiden daha güzeldiniz.

Kalkın ne olur çocuklar

Tek başımıza bir şey değiliz,

değilsiniz.

Bu aymazlık insanlığın nesine?

Teklik hiçliktir çocuklar bilmez misiniz?

Bu aldırmazlık insanlığın nesine?

Kalabalıklar içinde tek olmak,

Bir cücenin

Akşam güneşinde bakmasıdır gölgesine

Zoru Seçmek

Küçüğüm, seni sevmek
Balığı Urfa'da avlamaktır,
Balıklı Göl'den.

Ne kadar yasaksa,
O kadar güzeldir.

Seni sevmek küçüğüm,
Yamadağı'nda, Munzur'da, Tunceli'de kamalak keklik aavidır.
Hani keklicik uçmaktan yorulur da
Kara düşünce kalkamaz.

Seni sevmek,
Yedisinde bir çocuğun
Günlük gelirine konmaktır.
Alaşafakta çıkmıştır işe,
Simidinin yarısını satmıştır.
Elleri büyüdükçe
Yüreği küçülmüştür.

Seni sevmek küçüğüm,
Bir tren işçisinin tren altında kalması gibidir.
Çılgılığı düdüğü sesine,
Hasreti raylara takılı kahr.

Seni sevmek,

Kaşarlanmış bir cellatın kendini asmasıdır.

Hani asılı cesedine bakıp da

Hem güler hem ağlarlar.

Oysa bir avuç gözyaşıdır bedeni,

Astıklarından arta kalan.

Seni sevmek zordur,
                    çelişkilidir.
Ölümle yaşamın kardeşçe birliğidir.

Cesedin mezar görüp

Ölmekten vazgeçmesidir.

Buna rağmen seni seviyorum

Ama anlarsan.

Anlamazsan geberiyorum.

Zaman Acıları Süsler

Temizdi, yumuşacıktı yataklar.

Zile basardın

Çevirirdin telefonu.

Getirirlerdi bişeyler

Götürürlerdi bişeyler.

Boynu yerde başı yerde

Çocuklardı otel işçileri.

Yürekleri bi kucak hizmet,

Avuçları üç kuruş para,

Bir emrin var mı derlerdi.

Tren altı da rahattı ya,
Yağ damlardı biyerlerden
İsle dumanla birlikte.
Soğuk da vardı azıcık.
Şafakla başlar,
Kuşlukla biterdi.
Çekilir büzülürdün,
Geçer giderdi.

Nedendir bilemiyorum
Geçmiş deyince,
Yattığım yerler gelir aklıma.
Lüks oteller, tren altları,
Hastane odaları,
Piyadenin alayları kokuşlu.

Kim yarattı keşmekeşi?
Nedir bu çelişki müsahip?
Kışla yaz kardeş mi acep?
Haa bu demek ki
Sade karçıçığıne vergi değilmiş,
Kar altında donmamak.

“ÇILDIRTAN DENGİ”

Öyle mi Hasan Hüseyin abi?

Ne demiş Diyarbekirli

Şarkçıbanlı Ahmed usta;

“Kardeşlik, beraberlik,
Atom gülleri”

Ah be müsahip,

Nasıl alsın köylü kafam bunları?

Saksıda çiçekler boyverirken,

Komutanın kaynaşması ölmüştü.

Arada Bir Yılgınlık

Kaç bin kere aşka geldi ellerim.
Kaç bin kere engelledim
Bu şiir gelmez kaleme.
Bu mektup yollanamaz.
Baktım ki, çaprazlıklar anası
Yedi bela bir dünya.
Bir yanımda ıpıltısı gecenin
Bir yanımda karanlığı sabahın.
Oysa ben diretmişim.
Gün doğmadı inadımın üstüne.
Sabahın alacası vardır
Aydınlığa meyli vardır demişim.
Ilıktır, ışıklıdır.
Karanlık diye belletilemez.

İşte şimdi ben vazgeldim sözümden.
Gördüm ki,
Çiçeklere basmadan yürünemiyor.
Öyleyse sultanım benim,
Yüreğimin efendisi,
Emret ki uyanmayım bu sabah.
Sabi sübyan adına,
Susuz yetişen çiçekler,
Hamile kadınlar adına yalvarıyorum:
Emret ki uyanmayayım bu sabah.

Sevgili Abim Ahmed Arife

-Ve Analar Dolusuna Dair-

Tamam Anadolum,

Tamam canımın içi ihtiyar.

Akdeniz'in altın sopalı çobanı,

Geçmiş anmak yaramıyor sana.

Anmak yaramıyor sana çocuklarını.

Hangi yolçatındasın bilmiyorsan,

Gelmiyorsa beklediğin sevgili,

Neye yarar

Geçmiş duraklarda kalan ışıklar.

Bitiriyor seni

Kendi uydurduğun yalan.

Bitiriyor seni

İhanetler, ayrılıklar.

Tamam,
Kabul,
Eyvallah,
Adem de Havva da senin çocuklarındı.
Belki senin
Güleç verimli yüzüne
Nasırlı insafsız topuklarını
İlk basan onlardı.
Dolaşırlardı başı dik,
Onurlu, çetin güzelliğinde.
Mağara, dulda
Kuytu koyak aramazlardı.
Sevişirlerdi özgür, aleni
Sevişirlerdi.
En sivri en alnı açık yerinde
Ağrı gibi
Van gibi.
Anam gibi güzelliklerin vardı.
Üç yanı deniz vurgunu
Orta yerin göller gölekler.

Hele yazın

Akşam güneşinde

Bizansa dön arkanı

Solyanağında Urfa, Diyarbekir, Mardin

Birer yakışıklı şark çıbanı.

İnanıyorum

O gün olası değildi.

Bugün de zor bulmak eşini.

Büyük ihtimal

Ademoğlu Kabil,

Seni paylaşmamak için

Boğazladı kardeşini.

Ama yeter Analar dolusu

Bırak şu emekli avcı kahramanlığını.

Bırak kemikleriyle çelik çomak oynamayı

Urfa önünde kurşun atanların.

Sen kendine bak eski delikanlı.

Eski kahraman

Hangi kalemin yazısıdır

“Zorlu yazısıdır bu”
Seni bile kalles etti zaman.
Hele bak,
Nice muhbir babalar doğurdu bağrın.
Lanet okuyor sana
Dün uğruna can veren çocukların.
Artık görmüyor gözlerin
Engereğin çatal dilini.
Görmüyor gözlerin
Karlı kalles hainliğini uçurumların.
Sen söyle de porsumuş yüreğine
İhbar etmesin
Karda kışta kimseye,
Saklandıkları yerleri bizim çocukların.

Darbekiye'nin Namuslu Yöneticisi

Adam kürsüde anlatıyormuş
Meydanı dolduran kalabalığa
İnsancılığını cumhuriyetin.
Nesi benziyorsa bugünkü hükümetin
Ve neden
Mercimekten farksız olduğunu etin.
Bu arada ihmal etmemiş
Komünistlerin yüzünden
Aç kaldığını milletin.
Bundan dolayı demiş,
O hep önde olsun,
Siz arkasında olun devletin.

İşte o an olmuş ne olduysa.

Ahlaksız bir grup

Çalışmazsak ne yeriz?

Fabrika isteriz demişler.

İşin ayıp tarafı,

Bu lafı

Herkesin işiteceği biçimde söylemişler.

Siz olsanız kızmaz mısınız?

Adam haklı olarak kızmış.

Sağır mıyız kardeşim, duyduk demiş.

Behey besleme,
Behey uzaktan kumandalı,
Bu halk
Bu bakarkör ettiğiniz kalabalık,
Bir vakit,
Ki o vakit,
Cebinizde Amerikan sikkeleri
Ve adam maskeleriyle
Beşi bir yerde misali
Nazlı gelin edasıyla gelmişsiniz.

O zaman bu halk,
Böyle giderse
Her şeye müstehak bu kalabalık,
Avurdu şişercesine bağırıp
Avuçları patlarcasına
Alkış tutarken,
Neden sağır mıyım susun,
Alkışlamayın diye bağırmadınız?
O zaman gerçekten sağır mıydınız?

Ya da alkışa sağırsınız.

Küfre, isyana, başkaldırıya

Dana gözlü, uyanık ve açıksınız.

Bayım ne aşşagılıksınız.

Amma haklısınız.
Dilerim biletinize
Hep aynı ikramiye çıksın.
Ki bıksın bu illet kılıklı millet,
Kırk kocadan artakalan
Orospu misali,
Kullanılıp atılmaktan,

Konservatuvar Sınavı

Ortayaşlı bir otobüsle ilk girişimde
Ankara, çok renkli çakıldaşlarıydı.
Unuttum.
Mavi beyaz tabelada,
Nüfusu kaç milyonda,
Rakım kaç metre kadardı.
Ne çok araba ve insandı gördüklerim.
Hele ışıklar,
Gözlerime sığmayacak kadardı.
Yanımda acıların durağı arkadaşım
Mim Nuri Durak.

Sezdirmeden sınıdım yüreğimi,
Azbuçuk umut
Çokça korku vardı.
Samanpazarı'nda
Malulen emekli bir otel.
Baş ağrıda konservatuvar sınavı.
Ezberimde Malatyalı acılar,
Çiğköfteden hallice Mahmut Yesari,
Ve Şekspir'in yalnız adı var.

Nuri'yle uyumadık o gece.
Sabahleyin
Usta bir hırsızın inceliğince
Çıktık otel kapısından,
Girdik okul kapısından.
İki yanı kırılmış ağaçlar
Daracık bir yol.
Dalyan delikanlılar
Ve ağızlarında sakızlarıyla
Sakız dişli kızlar.

Kırıp boynumuzu umudumuzu,
Kurbanlık İsmail'ler gibi
Dizildik duvara.
Çekinerek baktık birbirimize.
Dedimki Nuri'ye usuldan;
Yüzme bilmiyorsan da,
Hiç olmazsa
Boğulmak için girmelisin denize.

Bekledik.

Girdiler, çıktılar.

Girdim.

Dibekte kahve yüreğim.

Dibekte buğday tanesi.

İnlediler, homurdandılar,

Başla dediler.

Göbeği İstanbul'da kesilmiş Yesari'den

Anadolulu bir ağıt dinlediler.

Yetinmediler,
Şekspir yok mu dediler.
Haşa, elbette vardır.
İnkardan gelenin gözü çıksın.
O halde oyna dediler.
Malatya'da yoktu dedim.
Hep birden höykürdüler.
Nasıl olur, imkânsız.
Dedim ki, valla beyler
Bir şey ifade etmez inanmamanız.
Bitmedi henüz natoyolu,
İkinci Ordu tek mil taşınamadı,
Yetmedi İslami hoşgörünün çabası,

Şekspir babanız hâlâ Malatya'ya ulaşamadı.
Sakının kaba etlerinize değmesin
Amiyanedir diyeceklerim.
Çelebi beyinleriniz incinmesin.
Pantolon olmadı gömlek,
Şekspir olmadı
Pala Yusuf verelim.
Pala Bursa'dan taşındı.
İyi bıçak ustasıdır.
Canım ha Hamlet
Ha Pala Yusuf.
Bilin ki azgelişmiş ülkenin klasiği,
Kan davasıdır.

Can Baba'ya

Yuh olsun sana insanoğlu.
Ben senin
Cemaziyülevvelini bilirim.
Sen benim kıymetimi bilmezsın.

Bir Akşam Bulantısı

Laroxyl 25,
Antidepresif,
Kesik kesik geliyor nöbetler.
Ankara havası kötü.
Ankaralı,
Sendikasız, sigortasız
Maden işçisi.
Ankara havası kötü.
Hele yalnızsan,
Hele park alabildiğine kalabalıksa,
Bir otelin on ikinci katında
Zaten yalnızsın.
O zaman canımın içi,
Kesik kesik geliyor nöbetler.
Beyinde sıkışma, ısınma,
Rezil bir çarpıntı,
Ölüm korkusu.

Bir de sen yoksan
Neyleyim Ankara'yı.
Dr. Aksın Sürmeli iyi adam
Ama neyleyim ciğerimin köşesi,
Yetmiyor.
Ateş, tansiyon, nabız normal.
Neyleyim sümbül, sinem,
Gülsinem.
Neyleyim yetim bakışlım,
Murat akışlım neyleyim.
Sen yoksan
Paytaht bana haram olsun.
Ocağına od düşe mebusların.
Eli ilaç, gözü ilaç, dizi ilacım benim.
Hangisine şiir okuyam,
Hangisine türkü söyleyem deyyusların

Işıklı Irmakların Öyküsü

Hani ırmaklar vardır.
Bol ve berrak yürürler.
Aktırlar,
Açıktırlar,
Cesaret yüklüdürler,
Ama korkak yürürler.
Kitaplar gizlidir damlalarında.
Yeşertir, yetiştirirler.
Kayalara vura çarpa
Çimlere, çiçeklere.
Sevecen ve ürkek yürürler.
İyi insanlar
Irmaklar gibidirler,
Gitti sanırsın,
Ağlarsın, çırpınırsın,

Çağırırsın gelirler.
Yavuzum, canım kardeşim.
Yattığın toprağa inanma sakın.
Seni yalnız

Mezarlar öldü bilirler.
Canım çok zaman yalandır mezartaşı.
Yazıtlar çok zaman yalandır.
İcadedilmedi inancı vuracak kurşun.
Köpekler yalnız
Ölüleri öldürebilirler.

Hayret

Bir acaip şu insanoğlu.
Yaratanın kıymetini bilir de
Kim yaratır onu bilmez.

Kalıtsal Mantık

Hayret be anam babam
Dilsizlere körlere acıyor.
Bana sus diyorsunuz,
Görme diyorsunuz.

Üç Güzeller I

Üçü de örgütlü geliyor üstüme.
Ama ayıp.
Ama utansınlar artık.
Arkadaşlarımdı bu adamlar.
En kötü, en kara
Zehir zıkkım akşamlarda
Ellerin öper
Aydınlanırdım.
Bu üç adam yok mu
Bu üç adam;
Enver, Hasan Hüseyin, Nâzım
Bunlar benim dostlarım.
Bunlar benim düşmanım.
Cigarayla bağdaş kurup
Rakıyla oturduğum
Akşamları kolluyorlar.
Bed geceleri bekliyorlar.
Bekliyorlar geliyorlar.

Benim kadim arkadaşım Enver.
Akça çiçekçe Enver.
Kürsüleri basan.
Kusar gibi höyküren
Ben değilim.
Ne Tanrı Dağı kadar Türk
Ne Hira Dağı kadar Müslümanım
Canım abim
    Hasan Hüseyin,
    İnan
Bedrettin vurulduğunda
Cömertçe açtım bağrımı;
Vurun ulan dedim.
Bedrettin Cömert ölmüş
Yaşayacak nem var bunda.

Bak Nâzım,
Yaşamış adamsın,
İhaneti gördün,
Yaşamının ilk kaçınıcı yılında.
Öpülesi kemiklerin
Gömülü değilse
Anadolu'da,
Bir esintili çınar ağacı dibinde,
Ben sorumlu değilim.
Yalnız ben değilim.
Ama niye
Kötü akşamları seçiyorsunuz?
Emri vaki değil,
Rica ediyorum sizden.

Başım üzre yeriniz var.
Davetlimsiniz.
Okumayı söktüğünde
Oğlum Ali, Temmuz Ali
Okumayı seçtiğinde Devrim,
Onur duyacaksınız.
Sizin dizelerinizi
Sizden iyi okuyacak.
Anlayacaksınız.
Güzel bir gösteri akşamı gelin.
Görevini yapmış,
Unu elenmiş, eleği asılmış,
İşi bitmiş şairler gibi değil
Şiirler gibi gelin.

Karıma

Anamın döl kucağından
Alkucağına düştüğüm,
Toklukta selamsız geçip
Açlığını üleştigim,
Dinle beni.
Sana bir meselim var.
Dinle beni candiyarım
Çağıl çağıl akıp giden yılların
Her gününe bir damlamı bıraktım.
Kıl çorap kurtlu çarıkta,
İmansız çökelek sıcacık bazlamalarda,
En diri en delikanlı günlerim
Yazı yabanda kaldı.
Arguvan toprağının ağbabası
Mevlüt dedemin sülalesi.

Sülalem
Kıtlığa direnmekle övünürlerdi.
Oysa,
Sarraf yürekli dedemin
Alnından düşen altınları,
Şatıroğlu ağaları yerlerdi.
Ben gerimi kalırdım sülalemden.
En az ekmekte ben doyar,
En uzağa ben işerdim,
Şaşardım.

En güçlü, en erkek baba benimdi.
Malatya buğday arastasında
Bir silkmede
yüz kilo ne demekti?
O ki safi yürekti.
Yürek güreşinde
Bir kadına yenilince, intihar etti.

Şimdi
Karacaahmet'ten büyük
Aile mezarlığında
Ailesiyle birlik ömrünü yiyor.
En yobaz mahallede
Ramazanda aşevi açmış gibi
Kadınsız girilmez diyor.

Yad Yürekli

Güzelim,
Sincap gülüşlüm.
Seni anlayamadım.
Tora düşmüş alabalık gibisin.
Hangi sulakta yetiştin
Hangi bataкта boyverdin bilmem.
Pirinç gibi
Beyaz, alımlı ve incesin ya
Korkaksın biraz.
Bu kaçınıcı gecenin koynundasın.
İşkencede misin kundakta mısın?
Sendikasız amele gibi
Ürkek ve tetiktesin.
Sevgiden kaçılmaz ki be gülüm.
Karbeyazı sabahlardan kaçılmaz ki.
Dişini gizlemek için
Gülüşünü gizliyorsun.
Dişin de güzel, gülüşün de, bilmiyor musun?
Kim belletti sana
Sabahın karanlık olduğunu.

Eski Yara

O kadar güçsüzüm ki,
Dokunsalar düşerim.
Halkı severim,
Hakkı severim.
Yok arkadaş
Bu aşk bana fazla gelir.
Ateşe atsan üşürüm.

Dizginsiz Güneyliler

Sevmek çok zor
Çok basit.
Köpekler de
Kuşlar da
Kendilerince severler.
Gönüllerince severler.
Kurbanım Adanalılara
Allahına kadar sever.
Allahına kadar söverler.

Ölen Devrimcilerin Dediğidir

Çocuktuk,
Başka bakardık dünyaya.
Yaşam bu ya büyüdü.
Gözlerimiz,
Gözlüklerimiz,
Ve gördüklerimiz değişti.
Dedik o kadar güzel ki,
Öyleyse paylaşalım.
Ama o kadar küçük ki,
Biz alsak çocuklara kalmayacak.
En iyisi gidelim

Ufak İşçi Yürekləri

Sabahın genç zamanında
Çalışan çocukları tanıdınız mı?
Yürekte çarpıntı,
Çakmakta benzin,
Anladınız mı?

Anlamazsınız.

Benim gibi yanamazsınız.

O saatta uyku

Sevişmek gibidir.

O saatta uyku

Acıkmak gibidir.

Dayanamazsınız.

Kötü Şiir

Din çok güzel bir şey.
Allah da peygamber de...
Huri, gılman, hep güzel.
Keşke olsalardı.
İnsanlarda çok güzel.
Keşke olmasalardı.

Mizan

Ölüm ile ayrılığı tartmışlar,
İkisinden ağır gelmiş
İHANET

Asla

İnsan her şeyi üretir,
Tüketir.
Giysi, ev, ekmek...
İki şey vardır
Üretir, tüketemez;
Sanat ve sevmek

Çocuklar

Sevgili çocuklar,
Ham
Burger çocukları.
Hafif İngiliz-Amerikan,
Yarıbuçuk Türkiye.
Dömi futbol çocukları.
Siz dünkü çocuklar değilsiniz.
Ne yaptınız
O güzel, o pırıl pırıl,
O tertemiz boncukları?

İnat

Kim demiş ki devrimciler
Aşk şiiri yazamaz.
Kötü de olsa yazarım.
Niye olmasın?
Gel bilece gidelim dağlara,
Gençliğim ziyan olmasın.

Alternatifsiz

Adem Havva'yı sevmiş.
Keşke kanıt bulunsaydı.
De ki gerçek yaşamışlar.
De ki gerçekten sevmiş.
Sever miydi Havva'yı
Başka kadın olsaydı?

Memet Fuat'a

Sevgili Memet abi,
yari yavan bildiklerimi
arsız çocuklar gibi salsam sokağa,
tut ki bir an unutsam
senin
birikimle, bilinçle daldığın
yaşam denen ırmağa,
desem ki
danalar koşarken
neden kuyruklarını kaldırırılar?
bilirim ki
değil bu suale yanıt,
sualin sahibine
selam vermezsin.

ama nasıl bilmezsin Memet abi?
şiiirin tekniğiyle
yaşamın tekniği farklı şeylerdir.
şiiir elbette ki hesap kitaptır.
şiiirin işi elbette
bilimle kandaş olmaktır.
ama asla arkadaş olmamaktır.
yan yana değil iç içe yürür onlar.
tıpkı uzunca bir yılanın
yutması gibi tavşan yavrularını,
şiiir basmıştır bağrına
bilim isimli kardeşinin çocuklarını.
kurda kuşa yem etmeden
emzirir memelerini.
emer memelerinden

yoksa
yarı aydın
meydan komiklerinin dediğince
şiir ve teknik
şiir ve bilim ayrı şeylerdir.
öyleyse
bilim beslenirken yaşamın rahminde,
şiirin gıdası
doğadan ve insandan uzak
duyguların erişilmez dibindedir.
benim güzel Memet abim
şiir nasıl oluşur?
insanın ürettikleri harmanlanmazsa beyninde,
bu denli yalın olmasaydı gerçek,
sırf analık güdüsünden
kemik konusunda
güzel şiirler düzerdi birçok köpek.

hayır,
danalar koşarken
neden kuyruklarını kaldırırlar
sualini
sana sormayacağım.
bu sual,
cevabı dağarcığında hazır
Çetin bir Altan'lık sualdir.
çünkü hazrete göre
dananın koşarken kuyruğunu kaldırması
ağzından giren hava
kıcından çıksın da
sürati kesilmesin diyedir.
çünkü artık ona göre dünya,
altyapısı tekmlil,
bacalarından senfonik sesler yükselen,
ama üstünde insan yaşamayan

tekniği mükemmel bir belediyedir.
ve kendileri,
nötronla yok edilmiş alemde
burjuva bir ağacın
dalında kalmış tek meyvedir.
ve biz aşağıda imzası olanlar
deriz ki,
o meyveyi yiyebilir,
vebali kendi boynuna,
özgürce zehirlenebilir.

Ayrıkotu

Ayrıkotu bilir misiniz?
Düşmanıdır öksüz azığı sebzelerin.
Döver, çapalar, yolarsınız.
Gitti sanırsınız,
Bitti sanırsınız,
Yanılırsınız.
Takibinizdedir.
Filiz verir,
Güler ardınızdan.
Ekersiniz buğdayı, yulafı
Ekersiniz emeğinizi,
Sularsınız.
Çekersiniz ayağınızı topraktan,

Önce o boy verir ardınızdan.
Sakın ola
Unutmayın!
Haçerlenmeyi sırtınızdan.
Çünkü
Ayrıkotu,
Her düşmana benzemez.
Ayrı tutmayın
Kavgayı inadınızdan.

2. Kitap:

Ben Tarafsız Değilim

Ne demiş
Talip Dalkılıç;
“ÖMÜR UMUTTAN ÖNCE BİTMELİ.”

Kıl Seven Şairlere

Bak arkadaş!
Nerden geldi sana şiir.
Ağustos'ta
Aba yelek giymişsin.
Sırtında biacayip çanta.
Heybe çuval gerdeğinden
Kıl şalvar,
Çulpara köynek.
Ensende at kuyruğu.
Biçimsel kuyulardasın.
Oysa yaşam ayna gibi
Irmaklar pırıl pırıl.
Akan ya da duran sularda

Dünkü hiçbir şey yok yavrum.

Sokaklar balık sırtı, ak,

bak,

Göreceksin.

Korkacak bir şey yok.

Bu kent, köy kırması kafa,

Atla eşeğin gerdeği,

Bu katır sıpası kafa,

Kılpayı ayakta durmana yeter.

Bu sersefil yaşam yavrum

Yatıp gebermekten beter.

*Bakmana Gerek Yok
Görmek İçin*

İnan cangözem
İnan bana.
Hayata inan.
Çağdaş kubura inat
Doğacak deprem yarıklarından.
Bakma öyle!
Şimşekler gelişigüzel çakmıyor.
Doğacak
çocukların zorunlu orucundan.
Kanı çekilmiş ellerin
İş bırakmalarından doğacak.
Görmüyor musun ellerimiz bizim.
Bizim kayan yıldızlar, uçaklar.
Olan biten,
Biter gibi başlayan ne varsa bizim.
Bizim hapishaneler,
Ama kaçaklar da bizim.

Yoksul olan onlar cangözem.

Hiç sevmem ama

Hadi lades olsun.

olsun mu?

Öcüm öcüm olsun mu,

Tanrı borcum olsun mu,

Burda vermezsen

öte dünyada verecen mi?

verecem.

Söyle o zaman

Her şey bizimse,

Nesi var onların?

Bir bakıma

İnsanın çiçek açması değil mi

Bizi doğurması anaların?

Açık Adres

Yaşım otuz yedi.
Rıfat beyin neden kaşındığını
hâlâ anlayamadım.
Oysa gam değil Rıfat abi.
Her derdin çaresi var.
Karakol burnumuzun dibi.

Yaşadım

Bakın

Hasar Köyü'nden

Ektir'e okumaya gittim.

Odun karşılığı karpuz almaya

Nereye gitmedim ki?

Şabolar deresinden balık,

Salman'ın bahçesinden kuş,

Rüyalarımda kız yakaladım.

Az yakaladım ama olsun.

Sonra Taştepe...

Ne güzel ev yapardık babamla.

Baldan duvarları vardı.

Yoktu öyle bir şey

Ama havası vardı.

Sonra okul, okullar.
Yoklar yokluklar
Sattığım Kürt börekleri...
Üff.
Tadına doyamazlardı.
Çerçinin kızına tutuldum.
Kibrit alırdım.
Ne yakardım
Ne atardım
Bakardım.
Ortaokul kilisenin yanı.
Herhalde derdim
Kilise önce liseymiş.
Hele konservatuvar,
çok büyük okul.
Ama okuyan yok.
Öğretmenler okumamışlardı.

Şehir tiyatrosu,
Okumaya gerek yok.
Salt gözet yeter.
Özet:
Benim karnım aç.
Karımın, kızımın da...
Es geçmeyelim.
Aç derken, iyi yemedik.
Sonra şöhret.
Ağır, hızlı,
Körebe.
Düşünsene İsmail,
Kimse kimseyi görmüyor.

Karım bile beni görmüyor
Gördüğü Ad'ım.
Yedikule'den Üsküdar'a
Yüz yirmi beş kuruşa giderdim.
Biz öyle uzun ve ucuz gideriz.
Yarın da öyle gideceğiz.
Boş konuşma oğlum
Siz gidemezsiniz.
Gelmediniz ki.
Yaşam öyle kolay mı?
Kolay olsa
Hepimiz devrimci olurduk.

Einbahnstrasse

Buyrun kardeş
Her şey serbest.
Parka gidebilirsiniz.
Uçan otomobiller,
Korku tünelleri,
Korkunun korkusu,
Hatta ölmek.
Alabildiğine özgürsünüz.
Aşka izin yok.

Lafın Özü

Öyle bir cümle kurayım
Öyle laflar edeyim ki,
Ne cevher adam desinler.
Yok anam.
Ne şiirde
Ne yaşamda
Ki ikizdirler
Aynı petekte ballanır,
Aynı dalda meyve verir,
Aynı gözden akmaya dururlar.
Bu ikisinde
Makyaj malzemesi kullanmam.

Anımsadım.

Boyalı eşimle yatmadım,
ki çok sevişmek istedim,
olmadı.

Ortalık öyle olsun ki,
farklı olduğumdan değil
Varolduğumdan fark edileyim.

Ne Güzeldir Suça Soyunmak

Uslu ve suçsuz insanlar

Bu şiir size adanmıştır.

Uslu,

Suçsuz ve soluksuz,

Üstünden yağmur geçmiş

Eski resimler gibisiniz, soluk.

Sade ve sessiz insanlar

Bu şiir size adanmıştır.

Sade,

Sessiz ve vicdansız,

sağırırsınız.

Ama dinler gibisiniz.

Uykumuzla tanışmışsınız.

Memnun olmuş,

Yatalak tarafımızla kardeş gibiymişsiniz.

Sönmüş,

ölmüş neyimiz varsa.

İçtiğiniz su ayrı gitmiyor.

Bize de buyrun.

Arkadaş

Lenin, canımın içi,
Canım kadar dolu,
bilemezdin ki
insanoğlu ne kadar küçük,
Ne kadar ulu.
Seni yıktılar sanarak
Heykellerini yıktılar.
Üzülme,
Bak bir oğlun var;
Anadolulu.

Böyledir Ne Yapayım

Kim ne derse desin
Bir gerçek vardır.
Kuşlar uçtuklarında yuvadan
Sevinir anaları babaları.
Kuşlarım uçtu yuvadan
ben sevinemedim.
Çünkü ben uçurmadım.
Uyuyamadım.

Yunus'u Vermem Ellere

Bakın çocuklar,
Yeni şeyler bulmayın bana.
Hayır korkuyorum.
Akşam kötü gidecek.
Bugün olsun
Yeni şeyler bulmayın bana.
Boğuşmayın fırtınalarla,
Aya uzaya çıkmayın.
İcad etmeyin
Uzak diyar gösterenleri,
Yakmayın canını farelerin.
Delmeyin göğsünü yerin.

İlaç istemiyorum sizden,
Petrol istemiyorum.

Aşk istiyorum,
Bal istiyorum.

Yunus'u okuyun,
Sadece öğrenmek değil
Öğrenip anlatmak değil
Satmak hiç değil.
Yaşama katmak için okuyun.
Görün ki ne deryadır sevmek.
Görün ki,
Göreceğiniz en güzel,
En son rüyadır sevmek.

Böylesi

Keklik gözlerine kurban.
Canımın dili,
Kelepçe çehreli kız.
Konuşma,
Çeneye dizme beni.
Ölürüm, bulamazsın.
Allahına kadar harbiyim.
Benimle ölürsün, ancak
Bensiz olamazsın.
Seni
Serin kuytularda buldum.
Seni soğuk sulara,
Uykularda buldum
Yad'a
Yabana yar etmem seni.
Pür ihtiyarım
pür genç.
Yaşam şahidimdir.
Ya ölüm ya ben.
Seç!

Utanmalısınız

Kimdi?
Nerden gelirdi?
Örneğin tarihten ne
Kimyadan ne bilirdi?
Kaç öğün
Doyasıya yiyebilirdi?
Hepsi soruldu,
Cevap gelmedi.
Yaşın kaç dedim.
“Yaşamadım ki abi
Nerden bileyim” dedi.
Ağladı.
Ağlayamadım.
Soruyu da
Soranı da anlayamadım.

Görev

Bitanem,
Gözlerine
Gözyaşı sığdırmak yetmez sana.
Yüreğinin görevi
Sadece atmak değildir.
Yaşam,
Sadece yemek-içmek,
Yatmak değildir.
Ahıra kadar yolun var.

Fikri Sönmez Arkadaşıma

Canımız,
Gözümüz,
Gözbebeğimizdi.
Geleceğimizdi.
Öldürdüler.
Yaşayacak
Dağseli oğulları var.
Yaşadığı günlerden artakalan
Tüm çakılları,
Tüm çakalları süpürecek
Dağgülü kızları var.
Çocuklar yapacak,
Çağın çocukları bir güzel
bir gül dünya kuracak.
Onları güldürecek

Dün evine
Ziyaretine giderdik,
Bugün
Gömütüne gidiyoruz.
Gam değil,
Hepimizin gömütüne gidilecek.
Ama bilsin ki
Düşman dost,
Çocuklarımıza
Onun gibi yaşayıp
Onun gibi ölmek
öğretilecek.

Ve biz kardeşleri,
Arkadaşları,
Onun anısı önünde,
Saygıyla da olsa
eğilmeyeceğiz.
Bileceğiz ki,
Eğilirsek eğer,
Fikri Sönmez
Doğurulup toprağından
Solucan gibi yerde değil,
İnsanca ayakta durun diyecek.

Hırsızın Namusu

Can Baba'ya özendim son günlerde,
Bir daha
Şiir yazarsam iki olsun.
Ne onun kadar yaşamışsın,
Ne biriktirmişsin beyninde bir şey.
Yazdığın ne olsun.
Hangi hırsız geçinir
Sağ cebinden çalıp
Sol cebine koymakla.
İsteddiği kadar
Namuslu hırsız olsun.

Duvarlar

Duvarlar,
Bremen duvarları,
Berlin duvarları,
Saf dışı kaldınız artık.
Bu güzel savaşta,
Esir bile değilsiniz.
Sorun Maksim'e
Çok iyi bilir.
Artık bu savaşta
Gölge dahi
Teslim almayacak sizi.
O usul,
İncecik, ufacak gölge.
Yalayıp geçmeyecek yanınızdan.
Affedersiniz
Bu onurdan mahrum kaldınız.

Bremen duvarları,
Berlin duvarları,
Yanlış anlamayın.
Türkiyeli yalnızlığımdan
Ya da geri kalmışlık kibirimden değil.
Göğsünüzden,
göbeğinizden ve
yüreğinizden değil
gözünüzden vuruldunuz.
Beni göremeyeceksiniz.

Bencileyin
Hem tavuskuşu yürekli
hem
Hamza pehlivanlığında.
Zehirde cimri,
Sevgide cömert.
Egzotik
“Asla yitik değil”
Bir insan
göremeyeceksiniz.
Artık siz
Mihail’in *

---

* Mihail Gorbaçov

Ya da öteki puştun,

Ne zaman

Arkanızdan

Hañçerleyeceğini bekleyeceksiniz.

Siz o Abdüllerle oyalanın.

Ah Maksim ah!

Seni ancak

Onlar kandırır.

Ve seni

Bunun gerçek olduğuna

Ancak yokluğum inandırır.

Seçenek

İnsanoğulları
    bakın.
Yol çatındayız.
Akan,
Ama deli akan her su,
Esen her rüzgar,
Bir çoğumuzu
İstediği yere götürebilir.
Sizi bilmeyiz,
    Biz suyun,
Rüzgarın,
Emrine girmeyiz.
    Fakat
Aşkın her türlüsüne fitiz.

Kasımpaşa

Kimbilir
Kaç sözcüğün boynunu kırdılar
Sigaracılar Kasımpaşa'da.
Ozanlar
Sessizliği yazarken
Aferin sigaracılar.
Seyirle geçmiyor yaşam
diyor mutlaka birileri.
Ve mutlaka
Pişekar teslimiyetine küfür.
Biliyorlar ki
Bu uyuntu ritm
Hırsızları oynatır ancak.
Ve biliyorum ki,
Bir yerlerde
Omuzunda çıkını,
Elinde itkovalar sopasıyla
Aşkın öldürülüşüne tükürüyor Karacaoğlan.

Var mısınız?

Hiçbir şeyi sevmedim.
Bu toprağı,
Bu toprağın üstünde yaşayanları
Sevdiğim kadar.
Onların içinde
Eşim çocuklarım da var,
Anam babam da...

Ne zaman

Silah ve çiçekten,

Ölüm ve gerçekten

Yana açsam ağzımı,

Kalkıp birkaç

Kendini bilmez pezevenk,

ekmeğini

Onu bunu pohpohlamaktan çıkaran

birkaç bezirgânbaşı,

Vatan sevgisi satıcısı,

vatan satıcısı,

Bana

Vatanını sevmiyorsun diyorlar.

Ne kadar sevdiğim varsa,
Anam, babam,
Canlar canı karım,
Çocuklarım,
Ve tüm inandıklarım adına
Yemin ederim ki,
Vatan sevgisi üstüne
Salya akıtanlar,
Mezar soyguncuları,
Kuşu kuçular,
Vatanın başı dara düştüğünde,
İlk kurşunu bunlar sıkacak.
İlk hançeri bunlar sokacak
Yaralı böğrüne vatanın.
Şehitlerimizin dişlerini sökecekler.
Daha toprağı soğumadı dünkülerin.

Bu it yürekliler
Silah çektiler analarına.
Dediler ki,
Bunlar İngilizlerdir,
Bunlar Amerikan,
Bunlar Fransız,
Bizler de .....yız.
Yukardan emrolundu.
Tanrı buyruğu odur ki,
Biz bu fen sahibi,
Akıl sahibi
Frenklerin altına girek.
Mandasına girek,
Manda olak dediler.
Kahrolasınız.

Enel Hak

Tangır elek
Tangır saç
Elim hamur
Karnım aç
Beyni yoksul olan
Asıl yoksuldur.
Mansur da, Nesimi de
“Enel Hak” demiş
El Hak doğrudur
Amma eksiktir biraz;
Ezcümle Hak!

Bir Aşınaya Dair

Anacığım
Şeker suyu yetmiyor.
Kâr etmiyor.
aç karnına.
Kafam,
Yüreğim,
Damarlarım,
Fazlasını istiyor.
Ne olur
Baharlı,
Pul biberli
Tarhana çorbası getir.
Lahana biber turşusu,
Kereviz yaprağı olsun azıcık.
Acaip bir şey bu;
Açlık grevi.

Bir yanı bıçak
Bir yanından onur damlar.
Bu adamlar,
Bu devlet ricali,
Onurdan ne anlar.

Anacığım.
Rahmetli babamın
Kaba kıllı,
Acıtan,
Tırmalayan, kızartan
paltosunu getir, üşüyorum.
Açlıktan değil utançtan.
Açlıktan ölürken arkadaşlarım
Ben tokluğu,
rahat, sıcak, rehavetli,
Uyku getiren
O mesut tokluğu düşünüyorum.

Kardeşler

Ah benim bilen kardeşlerim.
Ay'ı uzayı çözenler.
Saflaştım, durulaştım nedir bu?
Silindir mi geçti üstümden?
Tarlaya tapana mı sürüldüm?
Kemerini çözülmemiş
Gelin kız örneği duygularım.

Bir saydam su sanki kafamın içi.
Hiç mi çalışıp üretmedim?
Hiç mi birikmedi beynimde tortu?
Kim yudu kim arıttı bildiklerimi?
Nerde benim
Güzelim soru işaretlerim?

Kanserli, laserli kuşkularım.
Nerde kaldı,
Hangi saklıya girdi uykularım?
Sevgili kardeşlerim,
Ay'ı, uzayı çözenler,
Nerde benim
derleyip toparladıklarım,
iyi kötü bildiklerim,
bilemediklerim, bileceklerim?
Kerbela'dan Nâzım'a,
Onlardan bize mirastı.
Ufak tefek de olsa
azımsamayın.
Vardı size diyeceklerim.

Seçeneksiz

Sanki yükseklik korkusundan
Bodrum katında oturuyorum.
Mecburum-

Özeleştiri

Babama kızdım
Sokağa vurdum kendimi
Devlete kızdım
İçeri vurdum?
Karıma kızdım kendime vurdum.
İtiraf ediyorum
En büyük hain benim:
Hep kendime vurdum.

Hay Aksi

Ben fena aldanmışım be abi.
Yıllar yılı
Kösnü misali,
Eşeleye eşeleye yerleri,
Öpe koklaya çiçekleri,
Mutluluğu boşuna aramışım.
Ne kötüsün Cevat abi.
Zamanında deseydin ya.
Demek
Aradığım için bulamamışım.
Ben onu
Kesintisiz bir yolculuk sanmışım.

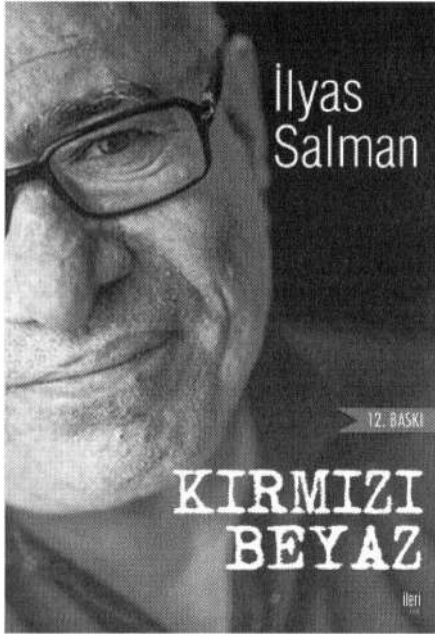
Onu ben şimdi buldum.
Hayır onu bulamadım.
Hayır o zaten bendeymiş.
O acayip nesne abi.
Bulduğum da kaybettiğim her şeymiş.
Meğer o neymiş be abi.

Beni Anlamıyorlar

Karımdan ve çocuklarımdan
Çok memnunum abi.
Televizyon izliyorlar,
Yiyorlar, içiyorlar,
yatıyorlar.
Kalkıp yine gözlüyorlar.
Anlıyorum ki
Ölümümü özlüyorlar.

Bir çirkin program
daha yeğledikleri.
Bilemiyorum.
Bilmek istemiyorum.
Nedir
Yokluğumdan bekledikleri?

Çok mu konuşuyorum?
Çok konuşuyorum.
Düşünüyorum konuşuyorum.
Keşke diyorum
Düşünsem de konuşmasaydım.
Budur bekledikleri.

TÜRK SOLU'nda ilk yazım çıktı. Arkasından telefon abluğasına alındım:
“Senin TÜRK SOLU'nda ne işin var?”...

TÜRK SOLU benim rengim, sol renklerden biri.

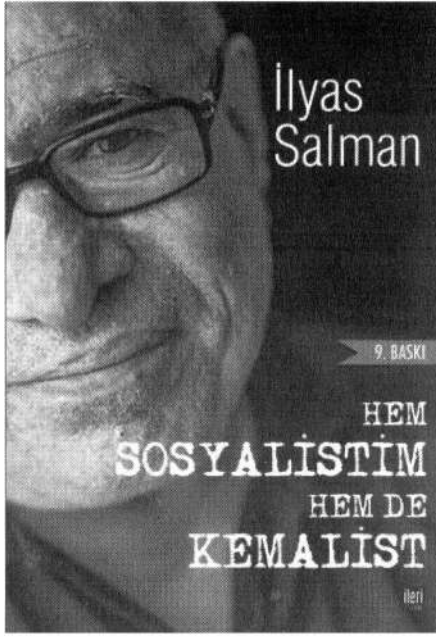
Ve içimde kendi rengimi açıkça tartıştığım, özgür olabildiğim bir yer.
‘Benim solum seninkinden iyidir’ gibi kısır zibidiliklerin içinde değilim.
Herkesin sol yanımdan alacağı doğrular var. Tüm sola sesleniyorum.

Deniz Gezmiş idama giderken şöyle diyordu:

“Baba sana teşekkür ediyorum; çünkü Kemalist düşünceyle yetiştirdin beni.
Küçüklüğümde beri evde Kurtuluş Savaşı anılarıyla büyüdüm. Baba biz Türki-
ye'nin İkinci Kurtuluş Savaşçılarıyız.”

Ya “Deniz gerçekten Türk halkının Birinci Kurtuluş Savaşı'nın onuruna
inanmıştı, o yolda canını verdi.” deyin ya da “Deniz tikiye yapıyordu, sah-
tekardı, Mustafa Kemal'in tam bağımsız Türkiye düşüncesinin düşmanıydı.”
deyin. Sağa sola sesleniyorum: Hodri Meydan!

112 sayfa, 20 TL

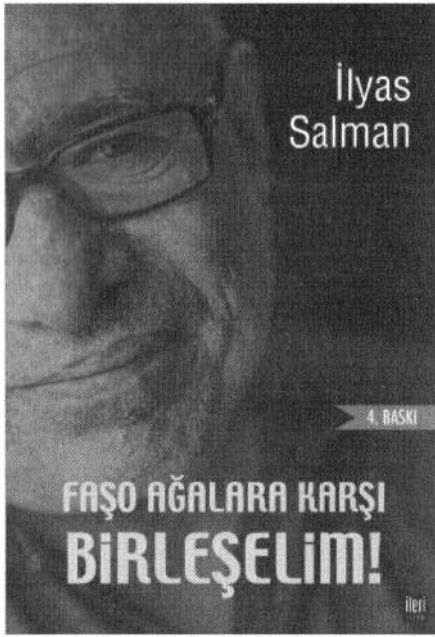

Altı yüz yıllık Osmanlı İmparatorluğu döneminde Anadolu'yu sömüremeyenler, Osmanlı'nın yıkılış döneminde Türkiye'ye göz diktiler. O zaman karşlarına akıllı bir güç çıktı. O'nun adı Mustafa Kemal'di.

Şu günlerde tek ihtiyacımız olan tam bağımsız Türkiye. Bu özlemimi Mustafa Kemal'den devraldım. 1919'lu yıllarda ne demişti? “Ne Amerikan mandası olmak istiyoruz, ne İngiliz mandası olmak istiyoruz. Biz tam bağımsız Türkiye olmak istiyoruz.”

Mustafa Kemal'in beynimin içine nakış nakış işlediği bir sözü vardır: “Bağımsızlık benim karakterimdir!” Marksizmi yanlış yorumlayanlar, daha doğrusu Lenin'in “Doğu'da Ulusal Kurtuluş Hareketleri” adlı kitabını akıllı uslu okumayanlar, Türk halkının sünnet çocuğu gibi Amerikan emperyalizminin kucağına nasıl oturduğunun farkına varamayan solcular (ki onlar kendilerini devrimci diye nitelendiriyorlar), benim gözümde devrimci değil devirmecilerdir.

Bu ülkeyi emperyalizmin kucağından kurtaran Mustafa Kemal ve arkasındaki halkı inkar edenler dünyanın en büyük sahtekarlarıdır.

Aklıma sevgili Kemal Sunal ve Şener Şen'le birlikte oynadığımız (70'li yılların başı) Kibar Feyzo filminden bir sahne geldi.

Filmi Antakya'nın Reyhanlı ilçesinin Harran Köyü'nde çekiyoruz.

70'lerin duvarlarında her an karşılaşılabildiğimiz sloganlar Harran Köyü'nün kerpiçten evlerinin duvarlarında da boy gösteriyor.

“Üreten bizim yöneten de bizim olacağız”, “Kahr olsun Faşizm”, “Kahr olsun Komünistler”, “Müslüman Türkiye”, “Kürtlere Azadi”, “Tek Yol Devrim” gibi...

Aralarında en dikkat çekici slogan kocaman kırmızı harflerle yazılmış “FAŞO AĞA” idi. Senaryo gereği köyün ağası Maho (Şener Şen) Kibar Feyzo'ya (Kemal Sunal) o sloganı göstererek soruyor.

Ağa: Ya Feyzo. Tamam ağayı anladık da bu Faşo Ağa ne demek?

Feyzo: Valla ağam, böyle puşt gibim, ibne gibim bir şey demektir. (Bunlar küfür gibi gelebilir ama senaryo gereği olduğu için sakınmadan yazdım.)

“Faşo ağa”lara karşı mücadelenin sırrı hiç de zor olmayan bir tek sözcükte yatıyor. BİRLEŞME. Ama ne yapalım ki, benleşme denilen hastalık yakamızı bırakmıyor. Anadolu'nun bütün devrimcileri birleşin!

